

Mózesné Tomcsányi Katalin (1946–2008)

Szomorú eseményről kell hírt adnunk: kedves kolléganőnk, Mózesné Tomcsányi Katalin, a BME OMIKK Könyvfel-
dolgozási Osztályá-
nak nyugalmazott munkatársa, életének 62. évében, rövid, de súlyos betegség után elhunyt.

Halálának híre váratlanul ért és mélyen megrendített mindannyiunkat, hiszen hosszú ideig, 1992-től 2007-ig volt könyvtárunk munkatársa. Okleveles villamosmérnökként és könyvtár-informatikusként nagy precizitással és igényességgel végezte a könyvek tartalmi feltárását, építette és gondozta az ebben a munkában helyi hagyományként használt Műszaki Tezauruszt. A BME OMIKK-ban gyakorló könyvtárszakos hallgatókat és a kezdő kollégákat ő vezette be nagy türelemmel az osztályozás és az általános könyvtári munka műhelytitkaiba. Példát mutatott a fegyelmezett, odaadó munkavégzésre, a problémák lényeglátó, racionális megközelítésére és az önmagát a célnak alárendelni tudó szigorú önfegyelemre.

Mindig fordulhattunk hozzá segítségért, tanácsért. Műszaki tudása, középfokú nyelvvisz-gáját meghaladó szintű nyelvismerete, a legnehezebb könyvek intellektuális kihívásával is megküzdő szellemi ereje mind a mai napig segítséget jelent a tartalmi feltárásban, amikor az általa szakozott könyvek rekordjaira bukkanunk az adatbázisban.

A szakmai munka mellett gyakran megnyil-vánult gondoskodó, a fiatalokat az élet dolgaira is tanítani vágyó anyai természete. Feleslegesen nem beszélt, de amit mondott, mindig átgondolt, tapasztalatra épülő, józan vélemény volt. Tudtuk, hogy ez csak a jéghegy csúcsa, a mélyben egy nem mindig szerencsés, mégis, saját határait meghaladó, éles ésszel és megtört szívvel küzdő ember áll.

Egyéniségének érdekes, az eddigieknek ellent-mondó vagy inkább azokat kiegészítő oldaláról árulkodtak művészi megnyilvánulásai. Nyugdíj-ba vonulása alkalmából a könyvtárban rendezett ünnepségen saját maga által írt verssel búcsú-zott. Tudtuk, hogy van több verse is, meglepően jók, olvastunk is néhányat közülük korábban. Névnepokon, karácsonykor és más ajándékozás-sal járó alkalmakkor gyakran lepte meg kollégá-it saját maga által készített tárgyakkal, amelyek olyan művészi találékonyságról és aprólékos, türelmes munkáról tettek tanúbizonyságot, amely-re mi sohasem vállalkoztunk volna.

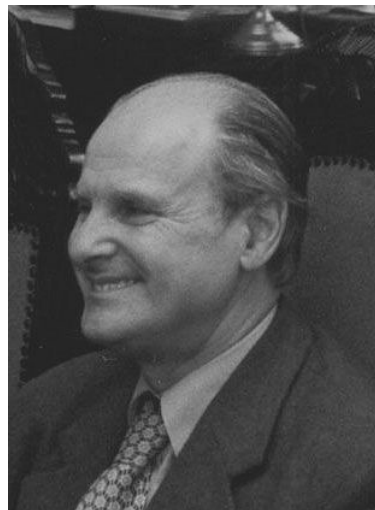
Életébe új fény vittek nemrég született uno-kái. Nagy veszteség, hogy sem ők, sem mi nem tanulhatunk tőle tovább.

Ő hitte, hogy: „Az Atya a tenyerén tart min-
ket. A halállal áttesz bennünket a másik tenye-
rébe – ennyi az egész.” (Gyökössy Endre)

Vigasztaljon minket is ez a gondolat. Emléke legyen áldott!

Fonyó Istvánné

Meghalt Vásárhelyi Pál (1938–2008)

2008. szeptember 14-én, 70 éves korában váratla-nul elhunyt Vá-sárhelyi Pál, a M ű e g y e t e m könyvtárának volt főigazgatója, a BME OMIKK tu-dományos főmun-katársa, címzetes főigazgatója.

1938. június 18-án született.

1961-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villa-mosmérnöki Karán szerzett oklevelet, majd 1964-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetem felső-fokú dokumentációs szakán végzett, azután 1974-ben elvégezte a könyvtár szakot is. A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen 1966-ban külkereskedelmi közgazdasági mérnök ok-
levelet kapott, 1968-ban ügyvitelszervezői képe-sítést szerzett.

1971-ben a közgazdasági tudományok kandidátusa lett.

Dolgozott a Beloiannisz Híradástechnikai Gyárban, a *Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben*, a KGM Műszaki Tájékoztatási Intézetben, majd 1985-től az MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézet tudományos főmunkatársa, 1991-től a „BEARD DOVE ÉVOSZTAKI” Szervezési Kft. ügyvezető igazgatója volt.

1992-ben öt pályázó közül nyerte el a BME Központi Könyvtárának főigazgatói állását. A már ebben az évben meghirdetett könyvtárfejlesztési stratégia – amelyben a könyvtári feladatok információs eszközökkel való megoldására helyeződött a hangsúly – a könyvtár új nevében is kifejezésre került: 1996-tól kezdeményezésére a könyvtár neve BME Könyvtár és Tájékoztatási Központra változott.

A könyvtár raktározási gondjainak hosszú távú megoldása érdekében 1993 tavaszán ő indítványozta egy új, 800 négyzetméteres mélyraktár építését a könyvtárépület és az egyetem központi épületének déli szárnya közötti szabad területen. A koncepció helyességét igazolja, hogy a BME Könyvtár és az OMIKK összevonása után is maradt raktározási kapacitása a könyvtárnak.

Öt világnyelven – angol, francia, német, orosz és spanyol nyelv magas szintű ismeretével – széles körű nemzetközi kapcsolatokra tett szert. Már 1977 és 1985 között is tevékenykedett az UNESCO-nál Párizsban, majd 1993 és 2000 között szintén az UNESCO-nál dolgozott. Haláláig tagja volt a Magyar UNESCO Bizottság Kommunikációs-informatikai Albizottságának.

Elnöke volt a Magyar UNESCO Bizottság kezdeményezésére 2003. január 15-én a Magyar Tudományos Akadémián alakult Világemlékezet Nemzeti Bizottságának. Az UNESCO által kifejlesztett nyílt forráskódú szoftverek terjesztésében is nagy szerepet vállalt.

1950-től 1965-ig műkorcsolyázó, 1950 és 1956 között a Budapesti Lokomotív, 1956-tól 1958-ig a Csepel, 1958 és 1965 között a Budapesti Spartacus műkorcsolyázója. Jégtáncban Korda Györgyvel versenyzett a Korda–Vásárhelyi páros tagjaként. Hétszeres magyar bajnok, 1960 és 1965 között válogatott, 1963-ban főiskolai világbajnok, és 1964-ben az EB negyedik helyezettje volt. 1990 és 1995 között ő volt a Magyar Országos Korcsolyázó Szövetség elnöke.

2001-ben köszönt le a főigazgatói címről, de nyugdíjasként is élénken részt vett a könyvtár életében főmunkatársként, címzetes főigazgatóként. Nagy tudású, nagy munkabírási ember volt, akinek hiányát sokáig érezni fogjuk!

Temetéséről később adunk hírt.

Emlékét megőrizzük!

Fonyó Istvánné

Századelős hangulat a jubiláló múzeumban

Százéves a volt szombathelyi kultúrpalota, a Savaria Múzeum jelenlegi épülete. A jubileum alkalmából megemlékezést tartottak és egy, a múzeum történetét bemutató kiállítássorozatot indítottak útjára 100 év 100 tárgy címmel.

A száz évvel ezelőtt Szombathely belvárosában megnyitott kultúrpalota nemcsak a múze-

umnak, hanem a megyei könyvtárnak, a megyei koncert-központnak, a megyei művelődési és ifjúsági központnak, a helyi zeneiskolának, egy művészeti gimnáziumnak és a művészeti alkotóköröknek is otthont adott.

Az első 25 évet bemutató, *A Vasvármegyei Múzeum születése és útja a századelőn (1908-1932)* című kiállítást, a sorozat első fejezetét Horváth Lóránt Ödön apát, csornai prépost-prelátus nyitotta meg, aki egyúttal a kezdetekről, az épület építésének körülményeiről, az egykori Vasvármegyei Kultúregyesület történetéről is megemlékezett.

Az ünnepségre századelős hangulattal, verkelivel, konflissal rikkancsokkal várták a közönséget, amely elolvashatta a 100 évvel ezelőtt megjelent Szombathelyi Friss Újság reprint kiadását is.

Forrás:

MÚLT-KOR
TÖRTÉNELMI PORTÁL